

Tvåtaktsbomben

Två hjul och en explosiv tvåtaktare. Yamaha RD 350 LC var den hetaste hojen i början på 1980-talet. Som gjord för att alstra myter och ungdomsminnen.

TEXT OCH FOTO NIKLAS INGMARSSON

Yamaha RD 350 LC dök upp 1983 och den borde ha klassificerats som absolut olämplig för nybörjare, men tvärtom raderade den nästan ut en generation 18-åringar med färsk mc-kort i plånboken. Hojen var en förklädd racer, vägde 145 kg och hade 59

hästkrafter ur 350 kubik, tvåtakt! Den var snabb. Fruktansvärt snabb. Detta i kombination med ett svenskt försäkringssystem för motorcyklar som gynnade just hojar i klassen upp till 400cc var inte så lyckat. Kombinationen billigt, snabbt, och dåligt omdöme var dödlig. Försäkringsbolagen berättar att åtta av tio RD 350 var inblandade i mer eller mindre allvarliga olyckor. Det behöver kanske inte tilläggas att cykeln dessutom var synnerligen stöldbegärlig. Många ville prova.

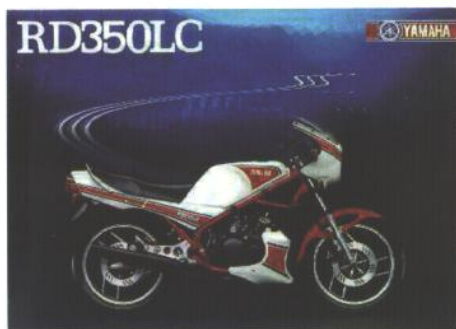
Modellen blev hyllad av en totalt enig svensk mc-press. Körberusade testförare skrev darrande av upphetsning om en extremt lättkörd mc som förförde även rutinerade förare. Bensintörst, dyra bromsbelägg och

ett chassi som inte riktigt funkade för sadeln var de enda invändningarna. In tvåtaktarnas annars klena bottendrag något bekymmer på denna för tiden extrema tvåhjulning, tack vare Yamaha-jörernas variabla avgasventil (YPVS) gjorde motorn hyfsat stark även på låg

Jag var 16 år när Yamaha RD 350 LC dök upp och jag blev omedelbart förelärd Pearlvit med röd dekor och röd ram, 0-100 km/h på 4 sekunder... Jag provade inget tålamodet hos Yamaha-försäljaren i Vä

DET SADES att ägaren till en RD hemman i Tingsryd hade kört till Växjö med en RD på 160 km/h. Fyra mil på en kvart!?

Nästa möte blev i Malmö där min far bodde. Högt upp i ett flervåningshus såg jag och tittade ned på en matargata. Där hade en folksamling bildats runt en motorcykel. En nyuthämtad RD 350 LC skakade strax råka ut för sin första men långtif

"En nyuthämtad RD skulle strax råka ut för sin första men långt ifrån sista misshandel. Man turades om att köra på bakhjulet!"

misshandel. Ägaren åkte stilla iväg, vände och kom tillbaka i betydligt högre fart. På bakhjulet. Mitt motorhjärta slog dubbla slag. Sen var det nästa mans tur, samma repa, iväg på två hjul och så tillbaka på ett. Nästa mans tur. Proceduren fortsatte sedan hela eftermiddagen med bara korta avbrott för tankning. Jag stod där upp i fönstret. Hade aldrig sett något liknande.

DAGENS UTBUDD av Yamahas lilla ettriga racer är begränsat. Visst går det att få tag på cyklar, men vi talar ändå om över tjugo år gamla fordon som garanterat inte har hanterats varsamt så utgallringen har varit effektiv. Beståndet består mestadels av sunkigt bråte, vrupade, slarvigt omlackerade med spräckta eller bortplockade kåpor och med skrikiga effektljuddämpare. Eller så är det racerkonverterade dito, ombyggda till oigenkännlighet för att brukas på bana. De riktigt fina exemplaren är lättträknade. Och svårfunna.

I Ör utanför Växjö bor Magnus Jönsson i skön lantlig miljö. I hans garage hittar man en Norton, en Shopper och så en RD 350 LC av första årgången i ett så nära nyskick man kan komma. På mätaren står 3 000 mil och Magnus är fjärde ägaren, väldigt få i det här sammanhanget. Motorcykeln är rörd med varsam hand och till och med plastskärmen över bakhjulet med den runda reflexen sitter kvar.

Magnus rullar ut Yamahan på gårdsplanen. Han köpte den för två år sedan av uteslutande nostalgiska skäl:

– Jag växte ju upp med de här, men hade aldrig någon. Men jag körde föregångaren, som hade färre hästar och som var mer svårkörd. När jag hittade den här kände jag att det var läge att slå till, skicket och priset gjorde det lätt.

– Jag tror snart att intresset för de här motorcyklarna kommer att öka. Jag har läst att priserna har stigit i England nu.

Dagen till ära har Magnus köpt en ny hjälm som han gärna vill visa upp, så han erbjuder sig att dra några rundor på en lågtrafikerad asfaltssträcka. Han krånglar sig in i sitt 1980-tals skinnstall och är inte så lite stolt över att han fortfarande kommer i det. Sen vrider han om tändningsnyckeln och det hörs ett svagt surr från avgasventilen som ställer sig i startläge. Kicken fälls ut och han trampar till mycket lätt. Motor morrar igång friskt och rappt, ett vackert rökmoln skymmer solen för ett kort ögonblick och luften fylls av tvåtaktsolja. Inte helt opportunt, men det handlar ju om ett historiskt föremål, så det må vara förlåtet.

DET LÅTER VASST om än lite fjolligt, men när uppvärmningen är färdig och varvräknarnålen tillåts närmare sig hysteriska värden förvandlas ljudet till ett respektfullt ilsket bisvärmscrescendo. Magnus låter framhjulet lätta så där lagom fränt. Om än försiktigt.

– Jag är ju rädd om kattögat bak, jag har ju låtit det sitta kvar för att jag inte ska hålla på med sådana där dumheter som bakhjulsäkning.

Magnus kliver av och låter cykeln vila på stödet. Vi står kvar, glör. Han berättar att han även har varit ägare till en RD 500 LC som dock såldes till förmån för familjen första ko. Efter denna historia förstår jag att 350:an har kommit i helt rätta händer på landet långt borta från storstadens betong och gasglada slynglar. Här kommer den att åldras värdigt, bli ompysslad och få sina välbehövliga raska motionsrundor för att behålla formen.

Enda demensbekymret är den lynniga CDI-boxen, det vill säga elektroniklådan som styr tändsystemet. Den kan fungera bekymmerslöst men kan också lika gärna lägga av precis när som helst och gör den det vet man bara en sak – det blir dyrt att köpa en ny. Men resten är lågbudget och mycket slittåligt, så det är bara att bita ihop och fortsätta vara lycklig. ■

MOTORN på 350 kubik var den mest avancerade tvåtaktaren som tillverkats för gatbruk. Supereffekt och samtidigt hållbar.

KATTÖGAT bak brukade kastas bort direkt efter inköp eftersom det ansågs tontigt. Idag en raritet. RD 350 LC är fortfarande en rasande vacker och ganska spinkig poj.

VARVRÄKNAREN i fokus, vilket är behövligt. Vid 9000 varv händer väldigt mycket och fort.

RAKSTRÄCKA och RD:n förvandlar vilken småbarnspappa som helst till huligan...

